

DECIZIE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Alexandru Levinschi

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Fenthabar” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine

împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 07 octombrie 2016, prin care au fost admise parțial contestațiile depuse de ÎM „Becor” SRL și BC „Banca Socială” SA, exclusă creanța lui Taner Ozcandan în sumă de 40000 dolari SUA din tabelul definitiv al creanțelor SRL „Fenthabar” și explicat dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu o pretenție separată, în rest contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate

constată:

La 24 februarie 2016, SRL „Fenthabar” s-a adresat cu cerere introductivă solicitând intentarea procesului de insolabilitate în privința sa.

Prin încheierea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Fenthabar” privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 16 martie 2016 au fost aplicate măsuri asiguratorii de rigoare.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 20 aprilie 2016 a fost constatată insolabilitatea SRL „Fenthabar” și intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Fenthabar”, a fost numit în funcția de administrator al insolabilității Ivan Terzi, deținătorul autorizației nr. 120 din 14 ianuarie 2015, a fost stabilit termenul pentru înregistrarea cererilor și de validarea a creanțelor până la data de 31 mai 2016, a fost stabilit termenul pentru prezentarea tabelului definitiv al creanțelor până la 21 iunie 2016 și stabilită ședința de examinare a creanțelor pentru data de 20 iulie 2016 ora 09:00.

La 24 mai 2016, Taner Ozcandan a depus cerere, prin care a solicitat validarea creanței față de SRL „Fenthabar” în mărime de 40000 dolari SUA, cu

includerea acesteia în tabelul creanțelor.

La data de 15 septembrie 2016, ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, a depus contestație împotriva cererilor de validare a creanțelor, solicitând radierea din tabelul definitiv creanța lui Taner Ozcandan în sumă de 40000 dolari SUA.

În motivarea contestației s-a invocat că cererea creditorului Taner Ozcandan este tardivă și urmează a fi respinsă.

Susține că Taner Ozcandan a depus cerere de validare a creanțelor în cadrul ședinței de validare a creanțelor din 20 iulie 2016, adică cu omiterea termenului stabilit de instanța de insolvență.

Remarcă că la materialele pricinii nu există nicio probă care ar demonstra respectarea de către Taner Ozcandan a condițiilor de înaintare a creanțelor în termenul și ordinea stabilită de lege.

Susține că pretențiile creditorului se axează doar pe contractul de împrumut din 21 februarie 2012 și dispoziția de încasare care, însă, este fără număr.

Consideră că contractul de împrumut încheiat la 21 februarie 2012 între SRL „Fenthabar” și Taner Ozcandan, este fictiv și fără intenția de a produce efecte juridice.

Precizează că existența pretinselor creanțe nu a fost confirmată nici de administratorul insolvenței, care a întocmit rapoartele conform datelor de evidență contabilă.

La data 15 septembrie 2016, BC „Banca Socială” SA a depus contestație împotriva creanțelor lui Taner Ozcandan, solicitând respingerea validării creanței lui Taner Ozcandan în sumă de 40000 dolari SUA, cu radierea acestora din tabelul definitiv.

În motivarea contestației s-a invocat că cererea depusă de Taner Ozcandan nu corespunde cerințelor Legii privind reglementarea valutară nr. 62 din 21 martie 2008.

Concomitent, indică că la cererea de validare a creanțelor a fost anexată dispoziția de încasare cu indicarea sumei în dolari SUA, care nu poate fi reținută ca probă întru confirmarea împrumutului, deoarece pe teritoriul Republicii Moldova este interzisă operarea cu valută internațională, în caz contrar fiind necesară convertirea acesteia în lei moldovenești cu depunerea la contul curent al firmei.

Menționează că, în contextul prevederilor pct. 182 al Regulamentului Băncii Naționale din Moldova privind condițiile și modul de efectuare a operațiunilor valutare nr. 8 din 28 ianuarie 2010, valuta străină în numerar sau aferentă cecurilor de călătorie încasată în casa persoanei juridice se înregistrează la contul în valută străină al persoanei juridice străine deschis la prestatori de servicii de plată rezidenți (prestatori SPR), care pot fi și nebancari, indicați în Legea cu privire la serviciile de plată și moneda electronică nr. 114 din 18 mai 2012.

Remarcă că contractul și ordinul de plată fără număr nu pot servi ca acte primare întru validarea creanțelor.

Indică că Taner Ozcandan a omis termenul de adresare a cererilor de validare a creanțelor.

Prin încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat s-au admis parțial contestațiile depuse de ÎM „Becor” SRL și BC „Banca Socială” SA, a fost exclusă creanța lui Taner Ozcandan în sumă de 40000 dolari SUA din tabelul definitiv al creanțelor SRL „Fenthabar”, a fost explicat dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu o pretenție separată, în rest contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 21 octombrie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎM „Becor” SRL, reprezentat de avocatul Alexandru Levinschi, a declarat recurs împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat în partea ce ține de respingerea contestațiilor ÎM „Becor” SRL, solicitând soluționarea în fond a contestației, admiterea contestației ÎM „Becor” SRL și respingerea cererii de validare a creanței lui Taner Ozcandan în sumă de 40000 dolari SUA.

În motivarea recursului a invocat că prin hotărârea instanței de insolabilitate din 20 aprilie 2016, a fost stabilit creditorilor un termen pentru depunerea cererilor de validare a creanțelor, care a expirat la 31 mai 2016, iar pretinsul creditor Taner Ozcandan nu a depus cerere de validare a creanțelor în interiorul acestui termen.

Susține că contrar prevederilor art. 140 din Legea insolabilității, la dosar nu există probe ce ar confirma respectarea condițiilor de înaintare a creanțelor, în termenul și ordinea stabilită de lege, cu toate că creditorul personal a indicat prevederile art. 140 din Legea insolabilității.

Precizează că însuși creditorul declară și recunoaște că a aflat despre intentarea procesului de insolabilitate din Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 128-133 din 13 mai 2016, însă, nu a înaintat cerere de admitere a creanțelor cu respectarea prevederilor legii.

Menționează că Taner Ozcandan cunoștea despre termenul de înaintare a creanței, cunoștea modul și ordinea de depunere, precum și consecințele nerespectării acestor norme, însă, a omis acest termen și nu a solicitat repunerea în termen, asumându-și consecințele negative, prevăzute de lege.

Consideră că instanța de insolabilitate eronat a aplicat prevederilor art. 140 din Legea insolabilității, deoarece s-ar admite o discriminare a creditorilor care au depus cererile lor în termen, ca urmare încalcă principiul legalității, echității și egalității părților în proces.

Conform art. 20 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Relevă că prin prisma art. 140, 143 din Legea insolabilității, dreptul de a invoca omiterea termenului în scopul satisfacerii cererii de respingere a creanței înaintate tardiv este un drept subiectiv legitim și un mijloc de apărare a părții în proces. Acest drept fiind întemeiat și garantat de lege, nu poate fi lezat prin respingere fără temei legal, or, prin aceasta s-ar constata violarea dreptului la un proces echitabil.

Indică că instanța, respingând argumentul cu privire la tardivitate, a aplicat incorect norma juridică și a făcut o apreciere eronată a faptelor din speță.

Consideră că depunerea cererii de validare a creanțelor în afara termenului nu

atestă respectarea termenului stabilit conform hotărârii instanței de insolvență și a prevederilor art. 140 al Legii insolvenței.

Susține că la examinarea contestației, instanța nu a reținut și alte argumente ale recurentului expuse suplimentar în ședința de judecată referitor la faptul că administratorul a încălcat grav normele legale prin includerea creanțelor în tabelul definitiv, creanțe care nici nu urma să se regăsească în tabel.

Afirmă că în speța administratorul nu a întocmit tabelul preliminar și respectiv, prevederile art. 140 alin. (4) din Legea insolvenței, nu sunt aplicabile.

Conform art. 142 alin. (4) din Legea insolvenței, se supun verificării în vederea includerii în tabelul definitiv, doar creanțele înaintate prin cereri, înregistrate la instanța de insolvență.

Mai indică că cererea lui Taner Ozcandan ca creditor nu a fost înregistrată în instanța de insolvență.

Consideră că creanța lui Taner Ozcandan nici nu urma a fi inclusă în tabelul definitiv al creanțelor și propusă de către administrator pentru validare. Or, atribuția de a aprecia depunerea în termen a unei cereri de admitere a creanțelor, repunerea în termen, revine în mod expres instanței și nu administratorului.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul împotriva încheierii instanței de insolvență din 21 octombrie 2016 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului și temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de insolvență și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvență din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 426 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

Din materialele pricinii rezultă că prin încheierea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de

SRL „Fenthabar” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa (f. d. 2-4).

Este cert și faptul că prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 20 aprilie 2016 a fost constatăată insolvabilitatea SRL „Fenthabar” și a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Fenthabar”, a fost numit în funcția de administrator al insolvabilității Ivan Terzi, deținătorul autorizației nr.120 din 14 ianuarie 2015, a fost stabilit termenul pentru înregistrarea cererilor de validarea a creanțelor până la data de 31 mai 2016, a fost stabilit termenul pentru prezentarea tabelului definitiv al creanțelor până la 21 iunie 2016 și stabilită ședința de examinare a creanțelor pentru data de 20 iulie 2016 ora 09:00 (f.d.10-16).

Tot materialul probator atestă că în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința SRL „Fenthabar”, Taner Ozcandan a înaintat o cerere de validare a creanței față de SRL „Fenthabar” în mărime de 40000 dolari SUA.

Conform art. 140 alin. (1), (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. *Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu.* Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Având în susținere aceste prevederi legale, la caz se constată că instanța de insolvabilitate, examinând cererea depusă de Taner Ozcandan cu privire la validarea creanței a constatat, prin încheierea din 07 octombrie 2016, că aceasta urmează a fi considerată ca depusă în termenul stabilit prin hotărârea de intentarea a procesului de insolvabilitate.

În acest sens instanța de insolvabilitate a reținut că cererea lui Taner Ozcandan este datată cu 24 mai 2016, dar de fapt a fost depusă în instanța de insolvabilitate numai la data de 20 iulie 2016 de către administratorul insolvabilității, prin urmare nu este vina lui Taner Ozcandan în depunerea tardivă a cererii de validare a creanței.

Instanța de recurs va menționa însă că, ajungând la o astfel de concluzie, instanța de insolvabilitate a omis prevederile art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, care indică expres că cererea de admitere a creanțelor *se adresează, de către creditor, instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului*, fapt care, de altfel, rezultă și din cererea lui Taner Ozcandan, aceasta fiind adresată Curții de Apel Comrat.

Cu toate acestea cererea menționată nu atestă data depunerii și înregistrării ei la Curtea de Apel Comrat (f. d. 22).

Determinarea exactă a datei privind înregistrarea cererii de validare a creanței, care, de altfel, are statut de cerere de chemare în judecată, reprezintă un aspect important în procesul insolvenței, astfel că această latură necesită o confirmare certă.

Aceasta, mai cu seamă în situația în care, prin contestațiile depuse de SRL „Becor” și BC „Banca Socială” SA, se invocă tardivitatea cererii de validare a creanței depusă de Taner Ozcandan față de SRL „Fenthabar”.

Nu mai puțin important, la acest segment, este de specificat și art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței, care indică că la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

La materialele pricinii o cerere a lui Taner Ozcandan cu privire la repunerea în termen a creanței lipsește.

Distinct de aceste constatări, Colegiul se află în imposibilitatea de a supune controlului judiciar încheierea contestată, în condițiile în care la materialele pricinii lipsesc confirmări privind înregistrarea de către Taner Ozcandan a cererii de validare a creanțelor în instanța de insolvență potrivit normelor sus citate.

Or, pentru verificarea în fond a chestiunii supuse examinării, instanța de insolvență urma inițial să stabilească cu certitudine respectarea de către creditor a termenului de depunere a cererii de validare a creanțelor.

Din considerentele menționate și având în vedere că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎM „Becor” SRL, reprezentat de avocatul Alexandru Levinschi, de a casa încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat emisă în privința creanțelor lui Taner Ozcandan cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de insolvență.

În conformitate cu art. 428, art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentat de avocatul Alexandru Levinschi.

Se casează încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Fenthabar” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine, prin care au fost admise parțial contestațiile depuse de ÎM „Becor” SRL și BC „Banca Socială” SA, exclusă creanța lui Taner Ozcandan în sumă de 40000 dolari SUA din tabelul definitiv al creanțelor SRL „Fenthabar” și explicat dreptul de a se adresa în

instanța de judecată cu o pretenție separată, în rest contestațiile fiind respinse ca neîntemeiate, cu remiterea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Comrat.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță